Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Boțan Olga
Dosarul nr. 2rc-175/25 (2-25070331-02-2rc-13082025)

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de SRL „Madena-Cons" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de SRL „Cupos-Com" împotriva SRL „Madena-Cons" cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 14 mai 2025, SRL „Cupos-Com" a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „Madena-Cons" cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, s-a admis cererea înaintată de „Cupos-Com" SRL împotriva „Madena-Cons" SRL cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărâre arbitrale nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, în procedura arbitrală la cererea înaintată de SRL „Cupos-Com" SRL împotriva „Madena-Cons" SRL cu privire la încasarea datoriei.

S-a eliberat „Cupos-Com" SRL" titlu de executare silită în temeiul hotărârii arbitrale nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, în procedura arbitrală la cererea înaintată de SRL „Cupos-Com" SRL împotriva „Madena-Cons" SRL cu privire la încasarea datoriei, cu următorul conținut:

„Se încasează de la „Madena-Cons” SRL în beneficiul „Cupos-Com” SRL datoria în sumă de 80389,38 (optzeci de mii trei sute optzeci şi nouă ,38) lei, penalitatea de întârziere în sumă de 7234,20 (şapte mii două sute treizeci şi patru,20) lei, cheltuielile arbitrale în sumă de 4553,46 (patru mii cinci sute cincizeci şi trei,46) lei şi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15000,00 (cincisprezece mii,00) lei”.

S-a încasat de la „Madena-Cons” SRL în beneficiul „Cupos-Com” SRL taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci,00) lei, suma de 200 (două sute,00) lei cu titlu de taxa de timbru și suma de 10000 (zece mii,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Solicitarea recurenților:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 4 august 2025, SRL „MadenaCons” a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Argumentele recurenților:

În motivarea recursului, recurenta SRL „Madena-Cons” a invocat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, o consideră ilegală și neîntemeiată, fiind emisă contrar prevederilor legii, deoarece instanța de judecată a interpretat, aplicat eronat, arbitrar și neuniform normele de drept procesual, precum și a încălcat dreptul recurentului la înaintarea cererii de strămutare, de aceea este pasibilă casării.

Susține că administraţia SRL „Madena-Cons” nu recunoaşte Hotărîrea arbitrală nominalizată deoarece este una ilegală, emisă contrar procedurii stabilite de legislația procesual civilă şi consideră necesar de a desființa Hotărîrea arbitrală nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova din următoarele considerente.

Consideră că convenția arbitrală este nulă, deoarece nu a fost semnată de către administrația SRL „Madena-Cons” sau de către o persoană împuternicită în acest sens, prin urmare clauza arbitrală este contrară legii, ori contractul nominalizat este nul în totalitatea sa.

Opinează că judecarea cauzei arbitrale a avut loc cu încălcarea procedurii, ori arbitrul nu a fost desemnat cu participarea recurentului, așa cum prevede convenția arbitrală.

Totodată, invocă că nu recunoaște hotărîrea arbitrală, deoarece nu a fost înștiințată despre ședința de examinare a dezbaterilor arbitrale, astfel partea

pîrîtă/recurentă a fost în imposibilitate de a se apăra, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

La caz, consideră că hotărîrea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislaţiei Republicii Moldova, precum și bunele moravuri, deoarece penalitatea admisă și încasată în mărime de 68 076 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică depășesc cu mult cuantumurile stabilite de legislația și practica națională, precum și criteriile stabilite prin multipla practică CtEDO, astfel arbitrul desemnat urma să dea o apreciere rezonabilității mărimii acestora, cu reducerea obligatorie a cuantumurilor.

Relevă că în privința pct. 7.1. din Contractul de vînzare-cumpărare nr. SV-29/04/2020 din 29.04.2020, care reglementează clauza penală în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întîrziere din mărimea datoriei, urmează a fi aplicată nulitatea absolută reglementată de Codul Civil al R.Moldova, deoarece contravine legii și bunelor moravuri.

Totuși, chiar dacă „Suvorov-Vin” SRL ar fi îndreptățită la încasarea din contul său a unei penalități contractuale în baza unei clauze penale, atunci aceasta ar trebui să fie una rezonabilă și negociată cu bună credință, or, clauza penală în mărime de 0,3% este una abuzivă și contrară bunelor practici comerciale.

Cu privire la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică admis de arbitru este unul absolut disproporționat de mare, ori suma admisă pentru întocmirea unei cereri de chemare în arbitraj și fără participarea la careva ședinți de arbitraj este contrar practicii naționale și criteriilor stabilite de către CtEDO.

Suplimentar, menționează că instanța de fond nu a transmis spre examinare cererea de strămutare înaintată de recurent pînă la ședința de judecată. Or, pînă la ședința de judecată din 22.07.2025 recurentul a înaintat prin poștă electronică o cerere de strămutare, semnată electronic.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin urmare, la 25 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, SRL Cupos-Com” a prezentat referința asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 22 iulie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul poștei electronice la 4 august 2025 (f. d. 76-82).

Astfel, recursul declarat de SRL „Madena-Cons” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Din actele cauzei, Colegiul constată că la 14 mai 2025, SRL „Cupos-Com” a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „Madena-Cons” cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, s-a admis cererea înaintată de „Cupos-Com” SRL împotriva „Madena-Cons” SRL cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărâre arbitrale nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerțși Industrie a Republicii Moldova, în procedura arbitrală la cererea înaintată de SRL „Cupos-Com” SRL împotriva „Madena-Cons” SRL cu privire la încasarea datoriei.

S-a eliberat „Cupos-Com” SRL” titlu de executare silită în temeiul hotărârii arbitrale nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, în procedura arbitrală la cererea înaintată de SRL „Cupos-Com” SRL împotriva „Madena-Cons” SRL cu privire la încasarea datoriei, cu următorul conținut:

„Se încasează de la „Madena-Cons” SRL în beneficiul „Cupos-Com” SRL datoria în sumă de 80389,38 (optzeci de mii trei sute optzeci şi nouă ,38) lei, penalitatea de întârziere în sumă de 7234,20 (şapte mii două sute treizeci şi patru,20) lei, cheltuielile arbitrale în sumă de 4553,46 (patru mii cinci sute cincizeci şi trei,46) lei şi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15000,00 (cincisprezece mii,00) lei”.

S-a încasat de la „Madena-Cons” SRL în beneficiul „Cupos-Com” SRL taxa

de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci,00) lei, suma de 200 (două sute,00) lei cu titlu de taxa de timbru și suma de 10000 (zece mii,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei de fond, în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind admiterea cererii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 482 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia problema eliberării titlului de executare silită a hotărîrii arbitrale se examinează de instanţa care ar fi fost competentă să examineze cauza civilă în lipsa clauzei de arbitraj la cererea părţii în arbitraj care a avut cîştig de cauză.

În virtutea prevederilor art. 484 din Codul de procedură civilă, cererea de eliberare a titlului de executare silită a hotărîrii arbitrale se examinează în şedinţă de judecată în cel mult o lună de la data depunerii în instanţă, conform regulilor stabilite de prezentul cod.

În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, la solicitarea ambelor părţi în arbitraj, judecătorul poate cere arbitrajului materialele dosarului în al căror temei se solicită eliberarea titlului executoriu, potrivit regulilor stabilite de prezentul cod pentru reclamarea probelor.

Părţile în arbitraj sînt înştiinţate legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică dezbaterea cauzei.

În timpul examinării cauzei în şedinţă de judecată, instanţa constată existenţa sau lipsa temeiurilor, enumerate la art.485 Codul de procedură civilă, pentru refuzul de a elibera titlu executoriu în urma cercetării probelor prezentate de părţi în argumentarea pretenţiilor şi obiecţiilor înaintate.

Dacă în instanţa menţionată la art. 477 alin. (3) Codul de procedură civilă se găseşte în dezbatere cererea de desfiinţare a hotărîrii arbitrale, instanţa la care se examinează cererea de eliberare a titlului executoriu în temeiul acestei hotărîri este în drept, dacă va considera raţional, să amîne examinarea cererii de eliberare a titlului executoriu şi, la solicitarea părţii care a adresat în judecată cererea de eliberare a titlului, poate obliga cealaltă parte la asigurarea eventualelor pagube, în conformitate cu prezentul cod.

Conform prevederilor art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecata refuză să elibereze titlul de executare silită a hotărîrii arbitrale numai dacă partea în arbitraj care nu a avut cîştig de cauză prezintă în judecată probe despre faptul că: a) convenţia arbitrală este nulă în temeiul legii; b) partea în arbitraj nu a fost înştiinţată legal despre alegerea (numirea) arbitrilor sau despre dezbaterile

arbitrale şi nici despre locul, data şi ora şedinţei arbitrajului sau, din alte motive întemeiate, nu a putut să dea explicaţii arbitrajului; c) hotărîrea arbitrală este emisă într-un litigiu care nu este prevăzut de convenţia arbitrală ori care nu se înscrie în condiţiile convenţiei, ori conţine dispoziţii în probleme neprevăzute de convenţia arbitrală. Dacă dispoziţiile în problemele care decurg din convenţia arbitrală pot fi separate de dispoziţiile care nu rezultă din această convenţie, judecata eliberează titlu executoriu numai în acea parte a hotărîrii arbitrale care conţine dispoziţii privitor la problemele care se înscriu în convenţia arbitrală; d) componenţa arbitrajului sau procedura dezbaterilor arbitrale nu s-a conformat cu convenţia arbitrală sau cu legea; e) hotărîrea arbitrală nu a devenit obligatorie pentru părţile în arbitraj ori a fost desfiinţată de judecată, conform legii în al cărei temei a fost pronunţată. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, judecata refuză, de asemenea, să elibereze titlu executoriu dacă va constata că litigiul examinat de arbitraj nu poate fi obiectul dezbaterii arbitrale potrivit imperativului legii, precum şi în cazul cînd hotărîrea arbitrală încalcă principiile fundamentale ale legislaţiei Republicii Moldova sau bunele moravuri.

Potrivit art. 27 alin. (2) al Legii cu privire la arbitraj, arbitrajul aplică normele de drept ale Republicii Moldova, ale altor state, precum şi uzanţele comerciale în astfel de litigii.

Raportând la caz prevederile legale sus menţionate, instanţa de recurs relevă că instanţa de fond just a admis cererea înaintată de SRL „Madena-Cons” privind eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, or nu au fost identificate nici un temei de refuz în eliberarea titlului de executare silită a hotărîrii arbitrale.

Colegiul remarcă că hotărârea arbitrală a devenit definitivă din momentul remiterii acesteia părților, cu drept de contestare în instanță de judecată competentă în conformitate cu legislația Republicii Moldova, iar din înscrisurile cauzei nu rezultă că hotărârea arbitrului unic al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, Gheorghe Vlas din 28 martie 2025 a fost contestată.

Aici, instanța de recurs va aprecia ca fiind justă intrepretarea instanței de fond prin care a investit hotărârea arbitrală nr. 04/1404/25 din 28 martie 2025, emisă de arbitrul unic Gheorghe Vlas din cadrul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, cu formulă executorie, prin eliberarea titlului executoriu, așa cum, în speță nu au fost stabilite careva temeiuri de refuzare în eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale, stabilite la art. 485 Cod de procedură civilă.

Colegiul punctează că SRL „Madena-Cons”, care este parte în arbitraj și care nu a avut câștig de cauză, nu a prezentat careva probe din cele menționate în art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ceea ce impune întocmirea și eliberarea titlului executoriu în baza hotărârii arbitrale din 28 martie 2025, adoptată de

Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova.

Dispunând respingerea cererii de recurs, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurenta SRL „Madena-Cons" nu pot fi reținute ca temeinice, întrucât acestea reprezintă simple nemulțumiri față de soluția instanței de fond și nu demonstrează existența unor erori de drept sau de fapt în pronunțarea încheierii atacate.

Astfel, referitor la pretinsa nulitate a convenției arbitrale, Colegiul menționează că, potrivit art. 8 alin. (1), (2) din Legea nr. 23/2008 cu privire la arbitraj, Convenţia de arbitraj este un acord prin care părţile convin să supună arbitrajului toate litigiile sau anumite litigii ce ar putea să apară între ele cu privire la un raport juridic contractual sau necontractual. Convenţia de arbitraj se încheie numai în scris, sub sancţiunea nulităţii. Ea poate avea forma unei clauze compromisorii inserate în contractul principal sau forma unei înţelegeri de sine stătătoare, denumite compromis.

Din înscrisurile cauzei rezultă că între SRL „Cupos-Com" și SRL „Madena-Cons" a fost încheiat Contractul pentru transportul internațional de marfă și expediții nr. 150622, care conține la pct. 7.4 o clauză arbitrală expresă privind soluționarea litigiilor prin intermediul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova.

Recurenta nu a prezentat probe care să ateste că semnătura aplicată pe contract ar fi falsă, ori că persoana care a semnat contractul în numele său nu ar fi fost împuternicită în mod legal, motiv pentru care susținerile privind nulitatea convenției arbitrale sunt pur declarative și lipsite de suport probator.

În ceea ce privește critica referitoare la neînștiințarea părții pârâte cu privire la procedura arbitrală, Colegiul observă că din hotărîrea cauzei arbitrale rezultă că la 12 martie 2025, Secretariatul Curții de Arbitraj a comunicat pîrîtului despre consituirea tribunalului arbitral, expediind concomitent și citația pentru ședința de arbitraj din 28 martie 2025, care a fost semnată contrasemnătură la 21 martie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție DS 8020700946AS/1, fiind înștiințat inclusiv și la adresa de email.

Conform art. 4 alin. (5) din Regulamentul CACI cu privire la procedura de arbitraj intern, înștiințările sau comunicările se consideră transmise în ziua când au fost recepționate de către partea în proces sau reprezentantul ei, sau trebuia să fie recepționată, dacă au fost transmise destinatarului personal sau la întreprinderea, domiciliul, reședința, adresa poștală a acestuia sau la ultimul sediu sau domiciliu cunoscut, la ultima reședință sau adresă poștală cunoscută, printr-o scrisoare recomandată sau în orice alt mod care atestă încercarea de a remite comunicarea.

Astfel, în temeiul normei enunțate, se constată că dovezile de comunicare și citare confirmă citarea pârâtului ca fiind legal efectuată.

Prin urmare, susținerea recurentului precum că nu a fost informat despre procedura arbitrală nu corespunde realității și nu poate constitui temei pentru refuzul eliberării titlului executoriu conform art. 485 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

Referitor la invocarea caracterului pretins abuziv al penalității și disproporționalității cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul relevă că instanța de recurs nu este abilitată să reexamineze fondul litigiului soluționat de arbitraj și să substituie aprecierea arbitrului cu propria sa apreciere, întrucât în procedura de investire a hotărârii arbitrale cu formulă executorie, controlul exercitat de instanță este unul limitat, vizând exclusiv existența eventualelor temeiuri de refuz prevăzute limitativ la art. 485 Cod de procedură civilă.

Aspectele privind proporționalitatea penalităților sau a cheltuielilor de judecată reprezintă chestiuni de fond care puteau fi valorificate numai în cadrul unei acțiuni de desființare a hotărârii arbitrale, care, potrivit datelor dosarului, nu a fost intentată de către SRL „Madena-Cons”.

Cât privește pretinsa neexaminare a cererii de strămutare invocată de recurent, Colegiul menționează că din actele dosarului nu rezultă existența unei astfel de cereri, motiv pentru care instanța de fond a procedat legal continuând judecarea cererii privind eliberarea titlului de executare silită.

Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că cererea depusă de SRL „Cupos-Com” urmează a fi satisfăcută, or, procedura arbitrală a decurs conform legii, lipsind temeiuri de refuz în eliberarea titlului executoriu pentru hotărârea arbitrală adoptată la 28 martie 2025 de către Tribunalul Arbitral al Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova.

Totodată, hotărârea arbitrală din 28 martie 2025 este definitivă și obligatorie pentru părți din momentul pronunțării, iar reieșind din prevederile art. 33 alin. (2) al Legii Republicii Moldova cu privire la arbitraj nr. 23 din 22 februarie 2008, partea câștigătoare poate cere eliberarea titlului executoriu asupra hotărârii arbitrale.

Instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurentul nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.

Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca

fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL „Madena-Cons”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de SRL „Cupos-Com” împotriva SRL „Madena-Cons” cu privire la eliberarea titlului de executare silită a hotărârii arbitrale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii:
Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae